
Chigi Codex - Cardona

Autor:

Data de publicació: 10-05-2016

El còdec Chigi és un manuscrit musical originari de Flandes. Segons Herbert Kellman, va ser creat en algun moment entre 1498 i 1503, probablement per petició de Felip I de Castella. Actualment es troba a la Biblioteca Vaticana sota amb el nom de Chigiana, C. VIII. 234. i que *conté Els escuts d'armes dels Cardona!!

Es tracta del manuscrit musical; Per a altres significats, vegeu «Chigi codex ». en el context dels estudis bíblics, "Còdec Chigi" es refereix a Chigi ms. 88, també conegut com Codex Chisianus 88.

Una obertura il·luminada des del Còdec Chigi amb el Kyrie d'Ockeghem's Missa Ecce ancilla Domini. Finals del segle XV. Biblioteca Vaticana, Chig. C. VIII 234, music09, NB.03, ff.19v–20r.

El còdec Chigi és un manuscrit musical originari de Flandes. Segons Herbert Kellman, va ser creat en algun moment entre 1498 i 1503, probablement per petició de Felip I de Castella. Actualment es troba a la Biblioteca Vaticana sota amb el nom de Chigiana, C. VIII. 234.

El còdec Chigi destaca no només per les seves il·luminacions vives i acolorides, que probablement es van fer a Gant en el taller del Mestre de l'Hortulus Animae, sinó també per la seva notació musical molt clara i llegible. Conté un catàleg gairebé complet de les masses polifòniques de Johannes Ockeghem i una col·lecció de cinc entorns de massa relativament primerencs de L'homme armé, incloent Ockeghem's.

Diverses folia, que comprenen vuit obres, es van afegir al còdec original en algun moment després de la creació original del manuscrit. Aquests s'indiquen com a tals a la llista següent.

Els dos escuts d'armes de la pàgina de Missa Ecce ancilla Domini fan referència a la família Fernández de Córdoba. [1]
[1]

Un facsímil del Còdec Chigi en set parts està disponible per veure en línia,[2] en el Projecte internacional de biblioteca de partitures de música, o IMSLP. La Petrucci Music Library/IMSLP està dirigida pel Projecte Petrucci LLC als Estats Units[3]

Contingut

El manuscrit conté les següents obres (aquesta llista es destil·la de la que es troba a l'article de Kellman):

Alexandre Agricola

Missa En myne zyn (sense Kyrie)

Antoni Brumel

Missa L'homme armé

Antoni Busnois

Missa L'homme armé

Antoni de Févin

Sancta Trinitas unus Deus (addició)

Gaspar van Weerbeke

Stabat mater (Stabat mater)

Heinrich Isaac

Angèlica archangeli

Jacobus Barbireau

Missa Virgo parens Christi (sense Agnus Dei)

Joan Mouton

Quis dabit oculis (a més, sense atribució)

1997: El seu primer any de vida, Johannes Ockeg

Ave Maria (suma)

Intemerata Dei Mater

Missa Mi-mi

Missa Ecce ancilla Domini

Missa L'homme armé

Missa Fors seulement (Només Kyrie, Gloria i Credo)

Missa sine nomine (Només Kyrie, Gloria i Credo)

Missa Ma maistresse (Kyrie i Gloria)

Senyoreta Caput

Missa De plus en plus

Missa Au travail suis

Senyoreta cuiusvis toni

Missa Prolationum

Missa quinti toni

Missa pro defunctis (Missa pro defunctis)

17 de 4 estrelles

Tonantis centígrads

Plebes clangats

Lauda Sion Salvatorem

Lux solempnis (sense atribució)

Josquin des Prez

Missa L'homme armé sexti toni (Només Kyrie, Gloria i Credo)
Stabat mater (Stabat mater)

Loyset Compère

Ave Maria (suma)
Missa L'homme armé
Sancte Michael ora pro nobis (addició; sense atribució)
Sile frago ac rerum (sense atribució)

Hotel de 4 estrelles

Credo sinus nomina
Missa Almanca

Obres anònimes

Ave rosa speciosa
Regina coeli (afegit)
Vidi aquam (afegit)
un motet sense text

Referències

^ Els escuts d'armes de Cardona i Fernández de Córdoba al Còdec chigi. Jordi. Història de la Música Primerenca Vol. 21, (2002) , pp. 223-258. Publicat per: Cambridge University Press.

^ Lloc web de l'IMSLP [http://imslp.org/wiki/Chigi_Codex_\(Diversos\)](http://imslp.org/wiki/Chigi_Codex_(Diversos))

^ El lloc web de l'IMSLP fa referència a: <http://imslp.org/wiki/IMSLP:About>

Herbert Kellman (primavera de 1958). "Els orígens del Còdec Chigi: La data, procedència i propietat original de Roma, Biblioteca Vaticana, Chigiana, C. VIII. 234". Revista de l'American Musicological Society. 11/1: 6–19. Doi:10.2307/830135.